

Verktygslådans fem verktyg

De tre samhällsavgörande frågorna I, II och III samt de två kända kritiska tillägsfrågorna A och B

De tre samhällsavgörande frågorna **I**, **II** och **III** är:

Fråga I: Vem eller vilka skall kontrollera de penningtillverkande maskinerna i varje enskilt land?

Fråga II: Vem eller vilka i världens länder skall initialt äga pengarna som de penningtillverkande maskinerna skapar ur tomma intet?

Fråga III: Enligt vilka regler skall pengarna som skapas ur tomma intet föras ut i samhället i varje enskild nation?

Den kända kritiska tillägsfrågan A: Skall landets statsbudget (landets offentliga utgifter) finansieras indirekt med skatter/skattesystemet eller direkt via nationens penningtillverkande maskiner (dvs genom att pengar nytillverkas)?

Den kända kritiska tillägsfrågan B: Skall staten (folkets förlängda arm) skuldsätta sig (öka på statsskulden) när stora statliga investeringar skall göras och skatteunderlaget inte räcker till, eller finns det ett alternativt sätt lösa penningbehovet på? Att direkt via nationens penningtillverkande maskiner (dvs genom att pengar nytillverkas) finansiera dels, det som tidigare var statens skattebehov, dels statens extrakostnader. Syftet är att den helt onödiga statsskulden inte skall behöva läggas som ett ok på folkets och företagandets axlar (nationens ryggrad)?

Hur ovanstående fem frågor besvaras, avgör helt vilket slags ekonomiskt system som ett samhälle kommer att ha: Ett system som i första hand gynnar bankirer, och som dessutom är häpnadsväckande ineffektivt. Eller – ett system som gynnar *alla människor* i bred bemärkelse och som leder till en oanad blomstring av hela samhället. Systemvalet handlar sålunda om den ekonomiska grund som nationens framtid skall bygga på och byggas med.

Idag, i samhällsdebatten och i undervisningen i ämnet nationalekonomi på universitet och högskolor, är de två första samhällsavgörande frågorna I och II medvetet helt nedtystade och mörklagda. Anledningen är att de krafter som styr över samhällsekonomin från kulisserna som en dold makt i makten, dels i varje land lokalt, dels globalt, inte vill att frågorna **I** och **II** skall nå rampljuset och debatteras. Ty i så fall skulle hela deras tusenåriga imperiebygge hotas. Om frågorna **I** och **II** blir allmänt kända och öppet diskuterade i undervisningen i ämnena nationalekonomi och ekonomisk historia, skulle det inte ta lång tid innan begåvade studenter började lägga ihop att $1+1=2$ och inse att dagens rådande ekonomiska system: centralbanksekonomi/kapitalism, är ett sakligt sett utomordentligt klen, ja, i princip värdelöst, ekonomiskt samhällssystem. En för alla makthavare *mycket* obekväma fråga som då skulle ställas: Varför framhärdar världens politiker, folkvalda och icke folkvalda, på de allra högsta nivåerna att överhuvudtaget tillåta ett bevisligen så uruselt ekonomiskt system som det centralbanksekonomiska/kapitalistiska, som sagt inte bara i Sverige, utan i åtminstone 173 av världens 204 nationer, när det är uppenbart att systemet är under all kritik? Detta är en potentiell fråga som nämnda dolda makt skyr som pesten. Ty den riskerar att det som kallas centralbanksekonomi då på sikt skulle drabbas av en jordbävning av magnitud 9,0 på

Richterskalan, i och med att ett tusenårigt systematiskt jättebedrägeri, noga kamouflerat under tidens gång genom bland annat historieförfalskning, då skulle komma under lupp.

En mer djupgående analys av dessa känsliga sammanhang hittar du i trilogins tre delar samt i extratexter på webbsidan <https://nyaekonomiskasystemet.se/>. I trilogins nya del I ges en översiktlig analys av ovan *fem verktyg* med belysande jämförande exempel, som visar hur de fem frågorna besvaras/hanteras dels i dagens centralbanksekonomiska system, dels i ett planekonomiskt/kommunistiskt system, samt också hur Abraham Lincolns skötte dessa frågor 1861–1865, när han med livet som insats dristade sig att utmana bankirväldet.